

Men man kan sige, at det helt grundlæggende handler om at sikre status quo, når det drejer sig om at forsikre erhvervssygdomme. Det hænger sammen med det, der også står i de almindelige bemærkninger til forslaget, at der på et tidspunkt kommer et direktiv fra EU om forsikring af skader, der går ud på, at der skal mere ensartede konkurrencevilkår, når man forsikrer.

Sådan noget som erhvervssygdomme er det utrolig svært at forsikre, fordi de jo er meget svære at forudse, for der kan gå 10, 20, 30 år fra den dag, skaden opstår, til den dag, den faktisk bliver synlig. Og så kan der jo pludselig komme en eller flere erhvervssygdomme, som fylder utrolig meget. Det er den slags ting, der er fantastisk svære at lave et forsikringsystem for på almindelige vilkår.

Derfor er erhvervssygdomme i dag belagt med forskellige særbestemmelser, men de særbestemmelser kan vi ikke opretholde, hvis det bliver i det private regi. Det er derfor, vi i snart flere år har diskuteret, hvordan man kunne så at sige løfte det ud af det private regi og lave det i et andet regi for egentlig at beholde det system, vi har i dag. Hvis det bliver i det private regi, så skal man faktisk have meget store hensættelser for at imødekomme de ret uforudsete begivenheder, der kan dukke op.

Hvis vi ikke gør noget, så vil erhvervssygdomme skulle forsikres efter almindelige forsikringsprincipper fra 1999, og det vil kræve ret store hensættelser, og det vil være en belastning for erhvervslivet. Så det er for at undgå det – det er en af begrundelserne – at vi siger, at vi prøver at lave det i et andet regi.

Opriindelig blev det af Arbejdsskadeudvalget foreslået, at det blev lavet i et mere offentligt regi. Det gav et utrolig kompliceret lovforslag, da vi prøvede at arbejde med det – og vi har hele tiden haft meget tæt kontakt til arbejdsmarkedets parter – og det blev et fantastisk detaljeret forslag. Derfor begyndte vi igen i et tæt samarbejde med arbejdsmarkedets parter at lave den model, vi ser her, med en privat selvejende institution til at forsikre erhvervssygdomme. Det er også en af grundene til, at det har taget lang tid. Vi forsøgte os først med et system, og så forsøger vi os med et andet system, nemlig det, der ligger her. Når man får set lidt nærmere på det, er det egentlig en ret enkel model.

Jeg vil gerne medgive, at det er kommet senere, end også jeg kunne have ønsket mig,

men vi er under et vist tidspres, fordi den her konstruktion tager tid. Det, der hedder Forsikrings-selskabet For Erhvervssygdomme, som i dag står for næsten 100 pct. af forsikringerne, skal overdrages til den nye selvejende institution. Og selv om de er helt positive, og der er ikke nogen, der er imod den idé, så er der alligevel en række praktiske, juridiske ting, der skal være i orden, og bestyrelsen skal nedsættes.

Derfor vil jeg sige: Jo hurtigere det her kan blive vedtaget, jo mere ordentlig procedure kan vi få. Det skal være på plads i 1999, hvor direktivet træder endeligt i kraft for Danmarks vedkommende.

Men det er da klart, at udvalget skal have de oplysninger, udvalget har brug for, og der skal svares godt og solidt på spørgsmålene, og jeg er også meget indstillet på, hvis Socialudvalget gerne vil have det, at give en teknisk gennemgang. Det kunne være en god idé.

Jeg håber på en velvillig behandling. Det er ikke noget politisk forslag i gængs forstand. Jeg ser det i virkeligheden mere som et teknisk forslag, som er en håndsrækning til erhvervslivet, men som så også kan bane vej for den belønningssorden, Folketinget senere skal diskutere.

(Kort bemærkning.)

Jens Løgstrup Madsen (V):

Jeg har to spørgsmål til ministeren.

Det ene er i og for sig bare en konstatering. Ministeren taler om status quo, men det, der vel retteligt er tale om, er, at man ændrer systemet fra, at erhvervssygdomme i dag fungerer i en eller anden form for forsikringsregi med en masse omfordeling og andet, til ikke længere at være en forsikringsordning. Jeg vil gerne have, at socialministeren fastslår, at det system, vi nu indfører for erhvervssygdomme, ikke er en forsikringsordning, for jeg kan forstå på den sprogbrug, man bruger, at man bevidst taler om en sikringsordning og ikke om en forsikring.

Det andet spørgsmål må have ligget til grund for det meget grundige udvalgsarbejde, der er foregået, inden vi har set det her lovforslag: Hvilken status har selve lovforslaget og det bidrag, som virksomhederne skal betale? Er der tale om en skat eller en ikkeskat? Da man har været igennem de overvejelser, så ved jeg ikke, om vi allerede nu kan få at vide af ministeren – også da det åbenbart haster lidt – hvad det er for nogen begrundelser, som regeringen lægger